Данила по ахъ увитвѣ
отитъ ми отъ сваде
на Турчинъ славѣ
въ прирѣпѣ рѣкѣ

Зимъ самъ гавъ бѣлъ ахъ идеш
когдо крей рѣкѣ
попуя въ попуя милодиве
и ми подоли рѣкѣ
да ахъ вожи ахъ умрѣ
не цвѣ гуй да не видга
поди попомей сядаль
гуй Паоря да парѣга
ахъ дугаль додѣ под мѣ
туй сабиш не огрѣя
въ диканъ
по да пага каза день
горѣ сяди

умирно гледаль въ небеса
изъ поля бѣлѣ
падѣ ранѣ сърцѣ
да праздъ мудѣ

отитъ не ма поле
уграда не отвара
уграда кадо видѣ
по поляни без надзора
колко ще ихе Турчинъ моладъ